

הזורק פרק שמיני גיטין

עמ.

עין משפט נר מצוה

(א) [שנת ד. 15. ב"ק ע.],
 (ב) דפוס של רשות.
 (ג) ותי מהר"ם ש"ק
 (ד) [שנת ז. 15. ע"ש. 15. זורק. רש"ש,
 (ה) דפוס יפול. ותי.
 (ו) דפוס ומינרשא,
 (ז) דפוס כרעית,
 (ח) ז"ל מביה. רש"ש ועי
 מהר"ם ש"ק, (י) [ועי
 מוספות שנת ה. ד"ה ל
 ז"כ ע. ד"ה כמאן].

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
 דמיא. הספן האיל וקלט
 באורה של רשות הריב
 כמי שהונחה בתוך הוא
 ואת"ל ללא נח (שבת ד.
 הורק מרשות לרשות כיון
 שקלוטה האור נמחית משום
 שנת דכיון דסופו לנת
 כמות דמי. (ב"ק ע.)
 דאושלה מוקפ. בתלמי
 לקנות זו גט. דאושלה,
 השאלה (ועי ר"ד ד' /
 קנה. סתמיה אין רוב ד'
 זורק. מר"ה ונת על גביה,
 חייב. כמות ע"ג קרקע
 דלא צבי הנה על גבי
 מקום ד' צבי"ט (שבת ז.)

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. תוס' ב"ק
 ע ע"ז ד"ה כמאן: [דהא]
 הכא חצר איירי דאינה
 מקורה. רש"י ב. אפילו
 בלא מחיצות כלל. תוס'
 ב"ק שס. ג. ולא איפשטא
 התם. ר"ן ד. דמינר שפי
 שהוא מתרחק מן ההנחה
 שהולך כלפי מעלה.
 רש"י.

גמ' והא לא מינטר. אור הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
 לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שבה כלב וקלטו או גשמים מהקוהו
 אמאי קמי מגורשת מן האור הא בעינן אור סופו לנוח: **נפוח**
מג' כו' אור דמתני' צהי עסקינן דהוי כמאן דנת והלכך קנאמו

מתני'

היתה עומדת על ראש הגג וזרקו
 לה כיון שהגיע לאור הגג הרי זו מגורשת
 והיא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו
 מגורשת: **גמ'** והא לא מינטר אמר רב
 יהודה אמר שמואל בגג שיש לו מעקה
 עסקינן עולא בר מנשיא משמיה דאבימי
 אמר יהכא בפחות משלשה סמוך לגג
 עסקינן דכל פחות משלשה סמוך לגג בגג
 דמי: הוא מלמעלה: והא לא מינטר א"ר
 יהודה אמר שמואל בגון שהיו מחיצות
 התחתונות עודפות על העליונות וכן אמר
 רבי אלעזר א"ר אושעיא בגון שהיו מחיצות
 התחתונות עודפות על העליונות וכן אמר
 עולא א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות התחתונות
 עודפות על העליונות א"ל ר' אבא לעולא
 כמאן כרבי דאמר קלוטה כמי שהונחה
 דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא
 פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל
 הכא משום אינטורי הוא והא קא מינטר וכן
 אמר ר' אסי א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות
 התחתונות עודפות על העליונות א"ל רבי
 זירא לר' אסי כמאן כרבי דאמר קלוטה כמי
 שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד
 כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין
 שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא קא
 מינטר: נמחק: א"ר נחמן אמר רבה בר
 אבוב לא שנו יאלא שנמחק דרך ירידה אבל
 נמחק דרך עלייה לא מאי טעמא מעיקרא
 לא למינח קאי: נשרף: אמר ר"ג אמר רבה
 בר אבוב לא שנו יאלא שקדם גמ' לדליקה
 אבל קדמה דליקה לגמ' לא מ"ט מעיקרא
 לשריפה קאזיל אמר רב חסדא רשויות
 חלוקות בגיטין א"ל רמי בר חמא לרבא מנא
 ליה לסבא הא א"ל מתני' היא היתה עומדת
 על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע גמ' לאור
 הגג הרי זו מגורשת במאי עסקינן אילימא
 בגג דידה וחצר דידה למה לי אור הגג אלא
 בגג דידה וחצר דידה כי הגיע לאור הגג
 מאי הוי אלא פשיטא בגג דידה וחצר דידה
 אימא סיפא הוא מלמעלה והיא מלמטה

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אושעיא דאמר לעיל (עו.) אפילו היא
 צטבריה וחלכה בליפורי האי עומדת היינו כמי שעומדת
 כלומר כגון שמשמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
 חלכה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג דידה מיירי שעומדת
 צרשמה כדמוקי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עודפו'

על העליונות. דמיד שיצא
 מרשות בגג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
 מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
 המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
 דשלש מחיצות עודפות חשיב משמרת
 ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי
 כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
 המחיצות גם רביעית מלד זה ומלד זה
 וכנגד המעקה אינו כי אם פתח בעלמא
 אי נמי כשהגג עומד בצלמט החצר ולא
 מן הגג ומחיצות החצר מוקפות לו מכל:

לד וי"ת דלמרינן צמרוכה (ב"ק דף ע. ע.)
 באומר זרקו גניבתך לחצרי ותיקי לי
 חצרי גניבתך דאיסור שבת ואיסור
 גניבה צ"ן כחוד והיכי צ"ן כחוד
 והא לענין שבת מייחב אפילו למעלה
 מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
 תוך המחיצות דר"ה עולה עד לרקיע
 ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות
 וי"ל דמיירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
 המחיצות: **כמאן** כרבי דאמר
 קלוטה כמי שהונחה דמיא. תימה
 דנקט רבי דלא איירי אלא צרשמה היחד
 מקורה משום דתימא כמאן דמליא דמיא
 כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) וזר"ע
 הוה ליה למינקט דלית ליה קלוטה כמי
 שהונחה דמיא אפילו צרה"ר א ונראה
 דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי
 לאו משום קירוי אלא משום מחיצה
 אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי
 קאמר כמאן כרבי דכר"ע לא מיתוקמא
 מדמזכרת מחיצות הסיכות עודפות
 ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
 אפילו צרה"ר א אלא ודאי כרבי מוקמת
 לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
 זה יכול להיות טעמא דרבי משום
 קירוי כדלמרינן צצבת"ט:

דרך ע"ייה אינה מגורשת מ"ט

מעיקרא לא צמינח קאי. ולא
 דמי להא דצבי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
 יב.) זרק ארנקי צפתמ זה ויאלא צפתמ
 אחרת מנה אור שאין סופו לנוח כמות
 דמי או לא א הכא דבדכך עלייה אן דומה
 כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
 צצית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
 והא

וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
 דידה וחצר דידה אמאי מגורשת אלא בגג דידה וחצר דידה רישא בגג דידה
 וחצר דידה סיפא בגג דידה וחצר דידה אלא לאו דאושלה מקום דחד
 מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
 הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג דידה וחצר דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
 עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר והא רב חסדא
 ינעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
 שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא לא מינטר
 והא

כפ א מ"י פ"ה מהל'
 גירושין ה' ג סג
 עשין 5 טו"ש"ע אה"ע סימן
 קלט ספ"ד:
 ל ב מ"י שם הלכה ד
 טו"ש"ע שם ספ"ד ו:
 לא ג ד מ"י שם הלכה ג
 טו"ש"ע שם ספ"ד:
 לב ה ו מ"י שם טו"ש"ע
 שם ספ"ד ו:
 לג ז ח מ"י שם טו"ש"ע
 שם ספ"ד:
 לד ט מ"י שם הלכה ד
 טו"ש"ע שם ספ"ד ו:
 לה י מ"י פ"ד מהל'
 שנת הלכה ז סג
 לאוין פה טו"ש"ע א"ח
 סימן שמה ספ"ד ה:
 לי כ מ"י פ"ה מהלכות
 גירושין הלכה ו סג
 עשין 5 טו"ש"ע אה"ע סימן
 קלט ספ"ד ו:

פסקי ר"ד

שנה בקרקע: היתה עומדת
 על ראש הגג וכו' והא לא
 מינטר פ"ה דאפילו דקאי
 ואמרת ליה לבראי ואמאי
 קרנתי כיון שהגיע לאור
 הגג ואצ"ג דלא נח אם
 נשרף או נמחק היא
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגג שיש לו
 מעקה עסקינן עולא בר
 מנשה משמיה דאבימי
 אמר הכא בפחות מג'
 סמוך לגג עסקינן וכל
 פחות מג' סמוך לגג כג
 דמי: הוא מלמעלה וכו'
 פ"י רישא בגג דידה וחצר
 דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה: והא לא
 מינטר פירוש דקס"ד
 שהגג גבוה מחומות החצר
 דאחי זיקא ושדי ליה
 לבראי והיכי תני כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק
 או נשרף קודם שינח
 באויר החצר הרי זו
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגון שהיו
 מחיצות התחתונות
 עודפות על העליונות וכי
 נפיק מאויר הגג מיד מגיע
 לתוך מחיצות החצר:

(א) ז"ל פי דלמי זיקא ושדי
 ליה לבראי וכו'.